

K·MEO

SI EL MÓN ÉS TAN FORMÓS SENYOR...

Una setmana de pluges

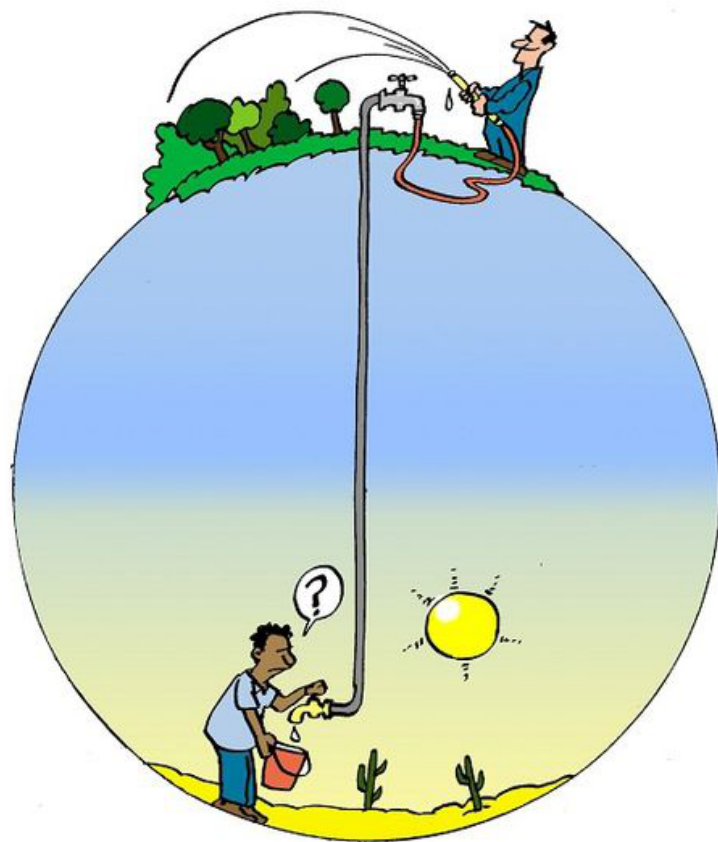
Uhhhhhhhhhhhhhhhh. Sóc en Jan, un mussol. No cal que parli de nissagues perquè els humans no en teniu ni idea, però sóc un mussol de bona família. Paraula.

He passat amb vosaltres dos anys d'epidèmia i tres de sequera. No cal que m'ho agraiu, tampoc tinc un lloc millor per anar. Els viatges llargs em cansen. Nomes volia dir-vos... volia dir-vos que sou uns ximpls rematats. Porteu mesos parlant de la sequera, pendants de les informacions meteorològiques, reunint tècnics d'aquí i d'allà per trobar solucions. Embogits estàveu amb la manca de pluja. Bé, ja ha arribat i en una setmana terra, rius, pantans i galledes estan plenes.

La natura va sola, companys, només cal deixar-la fer. Ella es regenera i cura les ferides sofertes. Potser sí que a vegades es despista i s'abandona una mica però

quan es veu apurada, reacciona. Sou vosaltres els que entre infraestructures i fuites i abusos la malbarateu.

Terra, aigua, foc i aire es reconeixen i compensen. Cap d'elles vol imposar-se a les altres. Sou vosaltres els que les manipuleu i exigeu. Ho dic perquè tinc la casa molt propera a un riu que fa el que pot. Tres fàbriques, set pous artificials i un fotimer de mànegues clandestines el deixen assedegat cada estiu. Mai no en teniu prou. Els dies, o més ben dit les nits, que em sento amb forces faig una volada fins el poble. Un Hostal, una dotzena llarga de cases per les vacances amb la seva imprescindible piscina, una font que raja sense aturador a la plaça... On aneu? Què us penseu? Per què necessiteu urbanitzar la terra que us acull? On anireu quan la tingueu ben

destrossada?

En una setmana la natura ha retornat la humitat que necessitàveu per beure, per regar, per rentar i fins i tot esbargir-vos a les rieres. Però una vegada més heu ficat la pota. Primera decisió vostra, tornar a omplir piscines, regar els camps quedarà per una altra temporada. Esteu ben sonats, companys.

GARSA PROSTÀTICA

IMPUNITAT AMB ESQUERDA

Manifestació balear en defensa del català

Les relacions íntimes que mantenen P.P. i VOX, estan donant els seus fruits. Són parts naturals que no necessiten de fòrceps ni justificacions. El pecat ja s'ha purgat. La parella, de mutu acord ha decidit tenir nens de totes mides. A vegades petitons, de poca volada com rebatejar la Plaça dedicada a Paco Rabal per un nom més singular, la "Plaza de España", a vegades estan més excitats i pareixen a la gatzoneta, al mateix pati criatures mitològiques, com la nova llei de "la concòrdia" rebutjada fins i tot per Europa.

La parella va fent forat com les termites fins que farà caure l'edifici.

Hi ha poca oposició al rossec constant de la parella. La gent està cansada, com les famílies que porten anys enfrontant-se a un aparellament que al final es consuma. Tothom veu l'il·lícit de la relació i la crítica

però a hores d'ara es conforma esperant una mort digna abans de no veure'ls desfilar. Els pocs focus de resistència que resten són els de sempre i estan envellits, amb un discurs que de massa sabut, cansa. No hi ha lluita, només resistència. Falten piles i sobren anys. D'aquí la sorpresa que ha provocat la manifestació a Mallorca en defensa del català. Estem acostumats a unes Balears entregades al comerç i al turista, molt lluny de preocupacions lingüístiques, utilitzant el mar com a barrera ideològica amb Catalunya. Ens ha semblat fins ara que només tres poetes dos cantautors i un ermità recordaven i lluitaven per la llengua. Error, greu error. N'hi ha més. Quaranta mil més. Quaranta mil illencs que han sentit com els volien robar les paraules i han tocat alarma.

Potser sigui flor d'un dia, probablement la constància folladora de la parella viciosa, guanyi la partida, però en hores baixes com les que vivim, una flor fa molta falta i no tindrà força però és molt més atractiva que una desfílada.

És possible trobar encara esperança?